

Dandsmusikken, finde vi et Maximum af 1,200 Rbd. at være passende.

For Capelmusici er for ikke længe siden fastsat et nyt Gagerregulativ, som først ganske nylig er traadt i fuldstændig Virksomhed. Vi skulle ikke indlade os paa en Bedømmelse af sammes Enkeltheder, idet vi formene, at saadanne ikke bør være Gjenstand for Fastsættelse ved Lov; hvorimod vi erkjende det Hensigtsmæssige i, at der for denne Branche af Theatret gives et af Kongen functioneret Regulativ. Vi ansee det for tilstrækkeligt, at der i Loven tages en Bestemmelse om Maximum af Gagen for en Capelmusikus og om Totalbeløbet af den Sum, der til deres Gagering maa anvendes. Sin foreslaae vi, i Overensstemmelse med det nævnte nugældende Regulativ, til 800 Rbd. Denne mene vi ligeledes at maatte, Repetiteurens Gage indbefattet, ansættes til dens nuværende Beløb 29,130 Rbd.

Ved den nuværende Capelmesters og Concertmesters Afgang vil denne Totalsum kunne reduceres til 28,000 Rbd., hvorimod de bespærede 1,100 Rbd. bør lægges til paa Skuespillerens Gageconto (see ovenfor), som derved da vil stige til 49,100 Rbd.

Vi have her troet det rettest ikke at medtage Gagen til Capels og Concertmesteren paa den samlede Conto for Capellet's øvrige Medlemmer, fornemmelig af Hensyn til den af os tidligere omtalte Begrænsning af det Beløb,  $\frac{2}{3}$  af Totalbeløbet, der maa anvendes til dem, der ere kgl. Ansatte. De nævnte 2de Embedsmænds Gager ere forholdsvis betydelige, og deres kgl. Ansættelse vilde hver Gang spærre Veien for flere af de øvrige Capelmedlemmer. Man kunde gribe den Udvei at overføre dem paa Skuespillerens og de med dem i Klasse satte Embedsmænds Conto, hvorhen ogsaa Capelmesteren som Bestyrer af den musikalske Virksomhed i det Hele naturligen kunde henføres, hvilket dertil mindre vilde være Tilfældet med Concertmesteren, der som udøvende staaer i snevrere Forbindelse med Orchesteret, men her kunde let i længere Tid møde Vanskelighed for deres kgl. Ansættelse; og da en saadan visnok for disse 2de Embeder, især for Capelmesteren, er af Bigtighed for at bestyrke hans Autoritet, saa have vi ikke vidst rettere end at stille de

oftnævnte 2de Embedsmænds Gager udenfor de nævnte Hovedcontoer og gjøre deres kgl. Ansættelse uafhængig af andre end de personlige Betingelser, nemlig den personlige Alder og 3 Aars Prøvetid. Som af det senere vil fremgaae, følger da ogsaa af denne Placering af deres Gager, at Theatrets Bestyrelse ikke kan fristes til at inddrage disse Embeder eller varigt lade dem staae ubesatte, eftersom deres Gager ikke varigt kunne benyttes til anden Gagering.

Vi antage det at være i Theatrets Interesse, at der ogsaa for Lønningerne til Aspiranter, Elever, Chor- og Figurant-Personalet fastsættes et Totalbeløb, som ikke kan overskrides. Ogsaa her ansee vi det for hensigtsmæssigt at lægge de nuværende Forhold til Grund.

Der udgives nu:

Til de faste Figuranter . . . . .	3,260 Rbd.
Tillæg for 25 Aars Tjeneste . .	200 —
Extra-Figuranter og Dands-	
Elever . . . . .	1,815 —
Choret . . . . .	4,000 —
Extrahjælp ved Choret og Elever	2,290 —
(4 Elever ere overførte til Skues-	
spillerens Gageconto.)	
Chor- og Dands-Registseurer . .	400 —
	<hr/>
	11,965 Rbd.

eller med et rundt Tal 12,000 —

som vi foreslaae til Maximum for Totalbeløbet af Lønningerne til dette Personale. Flere Lovbestemmelser antage vi ikke for nødvendige med Hensyn til dette Personales Gagering.

Inden vi gaae over til at udvikle de Midler, hvorved den os stillede Hovedopgave kan finde sin Løsning, skulle vi omtale et Par Punkter af mindre Betydning. Theatret har længe følt det Ubequemme ved ikke at have sin egen Bygningsconto, og de hidtil gjorte Forsøg paa at forskaffe det en saadan have ikke været heldige. Skal det i Fremtiden have en mere uafhængig Stilling, kan det med Hensyn til Vedligeholdelsesarbejder ikke godt være afhængigt af, hvorvidt den til Bygningsforetagender under Kultusministeriet bevilgede Sum maatte være udtømt; thi mangan Gang kan